

Zonder de illusie te hebben de ideale oplossing gevonden te hebben, is mijn voorkeur uiteindelijk uitgegaan naar een presentatievorm, die ik hier graag ter beoordeling wil voorleggen. Ik heb gekozen voor een splitsing van de bronnenbeschrijving "sec" en de opgave van de mogelijke bruikbaarheid voor bepaalde thematieken. Zo stel ik mij voor eerst aan te geven om wat voor soort bron het gaat, welke haar relatie is met andere bronnen, welke de omvang is, volgens welk beginsel geordend is, welke toegankelijkheidshulpmiddelen er zijn, wat hun bereik is en hun informatieve kwaliteit en via welke rubrieken of trefwoorden men tot die bron kan doordringen. Het resultaat hiervan is bij vrijwel elke probleemstelling te gebruiken, ook bij die van andere dan de kerkhistorische specialisatie. Van een dergelijke beschrijving mag in ieder geval een zekere duurzaamheid verwacht worden. Bovendien vergemakkelijkt ze het brongebruik (:besparing van inwerktijd) en stelt ze in staat tot noodzakelijke, maar ook in vaklitteratuur nog al eens achterwege blijvende bronnenkritiek.

Pas nadat deze algemene informatie gegeven is volgt een overigens zeker niet uitputtende verbinding van archiefbestanddelen met een aantal onderzoeksvragen. Een voorbeeld zou hier eigenlijk op zijn plaats zijn, maar de daarvoor benodigde ruimte verstoort de opbouw van deze algemene uiteenzetting. Wellicht kan een dergelijke exemplarische beschrijving van een archief in een volgend nummer van dit blad als een afzonderlijke bijdrage geplaatst worden.

Een derde en laatste hier te bespreken moeilijkheid doet zich voor bij de inventarisatie en evaluatie van het brongebruik in de literatuur. Wie probeert vast te stellen welke bronnen reeds gebruikt zijn en hoe dat gebeurd is zal spoedig ontdekken dat: